

महापुरुषेण कवचरूपेण श्रीनारायणेन सन्नद्धोदंशितः योगबलेन मायाबलेन च ॥ ३१ ॥ बलभित् इन्द्रः उच्चकर्तृ चिच्छेद ॥ ३२ ॥ तस्य कंधरं कंधराम् आशुवेगः अतिवेगवान् ज्योतिषां सूर्यादीनाम् अयने दक्षिणोत्तरगतिरूपे संवत्सरे योऽहर्गणः षष्ठ्युत्तरशतत्रयात्मकः तावताऽहर्गणेन वार्चहृत्ये वृत्रहृत्यायोग्ये काले न्यपातयत् यद्वा स्वार्थे तद्वितः वृत्रहृत्यायां वृत्रहननार्थं परिवर्तमान इत्यर्थः ॥ ३३ ॥ वार्चघ्नलिङ्गैः वृत्रहंतुः वीर्यप्रकाशकैः वार्चहृत्यायशवसे पृतनाषाढाय चेत्याद्यैस्तमिन्द्रमभिष्टुवानाः अभिष्टुवंतः वार्चहृत्याय इन्द्र एतत्सर्वमपश्यदिति श्रुतेः प्रथमे गायत्री त्रिष्टुभौ इ

हा कष्टमिति निर्विण्णाश्चक्रुः समहर्षयः ॥ निगीर्णोऽप्यसुरेन्द्रेण नममारोदरंगतः ॥ महापुरुषसन्नद्धो योगमायाबलेन च ॥ ३१ ॥ भित्वा वज्रेण तत्कुक्षिं निष्क्रम्य बलभिद्विभुः ॥ उच्चकर्तृ शिरः शत्रोर्गिरिशृंगमिवौजसा ॥ ३२ ॥ वज्रस्तुतकंधरमाशुवेगः कृतस्समंतात्परिवर्तमानः ॥ न्यपातयत्तावदहर्गणेन यो ज्योतिषामयने वार्चहृत्ये ॥ ३३ ॥ तदा च खेदुंदुभयो विनेदुर्गंधर्वसिद्धाः समहर्षि संघाः ॥ वार्चघ्नलिङ्गैस्तमभिष्टुवानां मंत्रैर्मुदा कुसुमैरभ्यवर्षन् ॥ ३४ ॥ वृत्रस्य देहान्निष्क्रान्तमात्मज्योतिरिन्दम ॥ पश्यतां सर्वलोकानां मलोकं समपद्यत ॥ ३५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे वृत्रवधो नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ श्रीशुक उवाच वृत्रे हते त्रयो लोका विनाशक्रेण भूरिद ॥ सपालात्य भवन्सद्यो विज्वरानिर्वृतेन्द्रियाः ॥ १ ॥ देवर्षिपितृभूतानि दैत्या देवानुगाः स्वयम् ॥ प्रतिजग्मुः स्वधिष्ण्यानि ब्रह्मेशो द्रादयस्ततः ॥ २ ॥ राजोवाच इन्द्रस्यानिर्वृतेर्हेतुं श्रोतुमिच्छामि भो मुने ॥ येनासन् सुखिनो देवा हरेर्दुःखं कुतोऽभवत् ॥ ३ ॥

द्रोवृत्रहा देवता वार्चहृत्याय वृत्रोयेन शवसा बलेन हन्यते तद्वा वार्चहृत्यं शवस्तस्मै वार्चहृत्याय शवसे पृतनाषाढाय च पृतनाः संघामाः येन शवसा अभिभूयंते तत्पृतनासहं बलं तस्मै पृतनासहाय सहतिरभिभवार्थः हे इन्द्र त्वामावर्तयामः सदा ॥ ३४ ॥ अलोकं लोकातीतं भगवंतम् ॥ ३५ ॥ इति षष्ठस्कंधे टीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ त्रयोदशो वृत्रस्य ब्रह्महृत्या महाभयात् चिरं नष्टोऽवितः शक्रो विष्णुनेति निरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ अनिर्वृतं शक्रमपृष्ट्वा स्वयमेव प्रतिजग्मुः ॥ २ ॥ ३ ॥